

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

2 - 3 Zprávy | 4 - 6 Poselství o hodnotě lidského života | 7 - 8 Inspirace / Duchovní život | 9 - 11 Psáno životem
12 - 13 Regionální pochody pro život | 14 Nesoudíme. Pomáháme | 15 Z poradny Aqua vitae | 16 Národní pochod pro život

2 / 2015 / Informační oběžník Hnutí Pro život ČR / březen 2015

Přístup každého je jedinečný

Koncem února jsme s řadou osobností natáčeli krátké šoty k projektu *Nesoudíme. Pomáháme*. Bylo fascinující sledovat, jak přístup každého byl naprosto jedinečný. „Vlastní děti nám už odrostly, ale kdyby se nějaká maminka o dítě postarat nemohla, přijmeme jej.“ „Skutečný muž neuteče.“ „Díky, že pomáháte, aby na to žena nezůstala sama.“ „Byl jsem počat při znásilnění a jsem matce vděčný, že mi dala šanci.“

Je úžasné pozorovat, jakými rozličnými způsoby se lidé zapojují do obnovy kultury života. Rodiny přicházejí s nabídkou přijetí postiženého dítěte, pokud by jeho maminka ze strachu uvažovala o potratu. Jiní pořádají regionální pochody pro život nebo roznášejí letáky do veřejných prostorů. Dva a půl tisíce z vás denně prosí Boha za životy dětí a zastavení potratů. Mnozí se snaží

o osvětu na internetu. Pořádají se přednášky a kurzy. Právníci pomáhají s legislativou. Další hovoří např. s lékaři a snaží se probudit v nich soucit a pochopení. Jiní zase osobně oslovují studenty během výstav před školami. Nesmírně cennou práci odvádějí ti, kteří trpělivě vysvětlují přirozené metody vědomí plodnosti, aby umožnili lidem zbavit se závislosti na antikoncepci, která podněcuje strach z dětí. Mnoho mladých jde na dřev a svědčí o čistotě před vstupem do manželství jako nejlepší cestě k rodině založené na krásě sebedarování a slibu věrnosti až do smrti. Vznikly aktivity, které doprovázejí rodiče, očekávající-li postižené dítě nebo zemře-li jim ještě před narozením, zajišťují jeho důstojný pohřeb. O mnohém se ani nedozvíme.

Přijedete-li na Národní pochod pro život, budeme moc rádi. Je to povzbuzením pro nás i pro ostatní a zejména celou naši společnost.

Díky za to, že každý z nás je jedinečný a pomáhá vlastním příkladem, osobním svědectvím či úplně jinak každodenně přispívat ke kultuře života.

Radim Ucháč

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

hnutiprozivot.cz

Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

nesoudimepomahame.cz

projekt pomoci ženám
nuceným k potratům

linkapomoci.cz

celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

modlitbyzanejmensi.cz

modlitby za obnovu
kultury života

pochodprozivot.cz

Umělé potraty provedené v jednotlivých městech v roce 2013

Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR zveřejnil přehled počtů umělých potratů provedených v jednotlivých městech České republiky v roce 2013. Nejvíce umělých potratů bylo provedeno v Praze a Brně.

Hnutí Pro život ČR dlouhodobě podporuje aktivity v regionech, které mají za cíl zastavení provádění umělých potratů: zlepšení informovanosti, nabídku pomoci či modlitební aktivity zvláště tam, kde je zdravotní zařízení na území farnosti. V roce 2013 bylo v celé České republice potraceno celkem 22 714 dětí.

V následujících statistikách jsou uvedeny pouze hlášené chirurgické umělé potraty. Vedle těchto oficiálních čísel je nutno vzít v potaz existenci umělých potratů provedených v rámci procesu umělého oplození (redukce plodů) a dále rané potraty způsobené nejen tzv. „pilulkami po“, ale i běžnou hormonální antikoncepcí, protože oba přípravky jsou potenciálně abortivní.

uzis.cz

Město	Potrácené děti	Město	Potrácené děti
Benešov	207	Náchod	183
Beroun	204	Nový Jičín	404
Blansko	119	Nymburk	164
Brno	1 357	Olomouc	655
Bruntál	173	Opava	231
Břeclav	247	Ostrava	765
Česká Lípa	295	Pardubice	164
České Budějovice	535	Pelhřimov	142
Český Krumlov	147	Písek	165
Děčín	328	Plzeň	791
Domažlice	76	Praha	3 946
Frydek - Místek	399	Prachatice	80
Havlíčkův Brod	151	Prostějov	82
Hodonín	222	Přerov	233
Hradec Králové	587	Příbram	138
Cheb	318	Rakovník	92
Chomutov	316	Rokycany	218
Chrudim	118	Rychnov nad Kněžnou	122
Jablonec nad Nisou	264	Semily	207
Jeseník	77	Sokolov	181
Jičín	145	Strakonice	113
Jihlava	177	Svitavy	250
Jindřichův Hradec	140	Šumperk	189
Karlovy Vary	296	Tábor	172
Karviná	449	Teplice	350
Kladno	623	Trutnov	200
Klatovy	161	Třebíč	181
Kolín	270	Uherské Hradiště	125
Kroměříž	127	Ústí nad Labem	445
Kutná Hora	77	Ústí nad Orlicí	159
Liberec	398	Vsetín	205
Litoměřice	182	Vyškov	129
Louny	289	Zlín	451
Mělník	450	Znojmo	228
Mladá Boleslav	243	Žďár nad Sázavou	130
Most	257		

Mše svaté a modlitební setkávání na úmysly Modliteb za nejmenší

Usilujeme o to, aby se každý den v naší vlasti sloužila mše svatá a věřící se spojovali v naléhavé společné modlitbě za ochranu lidského života, zastavení zla potratů a všech praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí. Hledáme ochotné kněze

a jejich farníky, kteří by se připojili k tomuto duchovnímu boji. Prosíme farnosti včetně těch, kde se už mše svaté pravidelně slouží, aby nám napsaly na info@hnutiprozivot.cz. Napište nám také, pokud se u vás konají modlitby před porodnicemi, adorace nebo jiná modlitební setkání na úmysly Modliteb za nejmenší.

Plné znění zpráv je na <http://hnutiprozivot.cz>.
K rychlému zveřejňování informací využíváme Facebook: <http://facebook.com/HnutiProzivotCR>.

Modlitby za nejmenší

modlitbyzanejmensi.cz

Vyprosme lékařům obrácení a zastavení potratů ve vašem městě

„Je naléhavě potřebná velká modlitba za život, která by prostoupila celý svět. Prostřednictvím speciálních iniciativ i v každodenních modlitbách jednotlivců i církevních společenství, v rodinách i v srdcích jednotlivých věřících ať zaznívá k Bohu, tvůrci a milovníku života naléhavá prosba.“

Jan Pavel II., *Evangelium Vitae*

Přehled mší svatých za ochranu lidského života: <http://modlitbyzanejmensi.cz/mse>

Modlitební setkávání: <http://modlitbyzanejmensi.cz/akce>

Vláda nesouhlasila s ukončením obchodování s pohlavními buňkami

Vláda zamítla návrh skupiny poslanců o omezení stávající praxe obchodování s pohlavními buňkami během procesu umělého oplodnění. Svoje negativní stanovisko odůvodnila mj. tím, že riziko incestů je zcela minimální a že zohledňuje pouze práva dítěte. Z 16 přítomných členů vlády hlasovalo pro zamítnutí 14 a proti nikdo. Návrh zákona posoudí Poslanecká sněmovna.

Současná právní úprava nakládání s pohlavními buňkami je založena na zásadě naprosté anonymity – mezi anonymním dárcem zárodečných buněk na straně jedné a neplodným párem a dítětem počatým z asistované reprodukce na straně druhé. V důsledku toho současná právní úprava nebere vůbec ohled na zájmy počatých dětí a umožňuje nekontrolovatelné obchodování s pohlavními buňkami, biologický design a neúmyslné incestní vztahy počatých z anonymních pohlavních buněk jednoho dárce.

hnutiprozivot.cz

Foto: Jeffrey Marshall

Američané a Francouzi pro život

V lednu se konala pravidelná každoroční velká shromáždění pro život v USA a ve Francii.

Mottem amerického Národního pochodu pro život ve Washingtonu, D.C. bylo „Každý život je dar“ a soustředil se tematicky zejména na počaté děti s vývojovou vadou. Na základě prenatalní diagnostiky je potraceno 60 až 90 % dětí s pravděpodobnou diagnózou jako např. Downův syndrom, Trisomie 18 a 13, anencefalie či rozštěp páteře. Celkově je v USA každý rok znemožněno se narodit každému pátému dítěti. Těhotné ženy mohou využít nové metody prenatalních testů, které jsou posunuty do stále ranějšího stadia těhotenství. Výsledky těchto testů však ve většině případů nevedou k potřebné podpoře matky a poradenství pro život, ale spíše k potracení pravděpodobně nemocného dítěte.

Desetitisíce Francouzů vyjádřily během pařížského pochodu pro život svůj nesouhlas s potratovým zákonem a zejména pak s eutanazií, která má být ve Francii povolena. Za svůj symbol si Francouzi vybrali Vincenta Lamberta, muže ochrnutého po autohavárii. Požadovali, aby výživa a hydratace byla považována za běžnou péči a aby byla větší pozornost a podpora věnována paliativní léčbě.

marchforlife.org, enmarchepourlavie.fr

Foto: enmarchepourlavie.fr

Další propotratová zpráva v Evropském parlamentu

Evropský parlament (EP) vyrukoval s další propotratovou zprávou podryvající suverenitu členských států. Desetitisíce Evropanů prostřednictvím petičního serveru CitizenGo apelovaly na europoslance, aby zprávu při březnovém plenárním zasedání zamítli.

Autorem zprávy o „genderové rovnosti“ s názvem „Pokrok a rovnost žen a mužů v Evropské unii v roce 2013“ je belgický europoslanec a socialista Marc Tarabella.

Odstavec 14 návrhu zprávy říká: „[Evropský parlament] upozorňuje, že ženy musí samy rozhodovat o svých sexuálních a reprodukčních právech, a to zejména prostřednictvím snadného přístupu k antikoncepci a umělému přerušování těhotenství; podporuje tudíž opatření a kroky, jejichž cílem je zlepšit přístup žen ke službám v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a zvýšit jejich povědomí o jejich právech a dostupných službách; vyzývá členské státy a Komisi, aby prováděly opatření a kroky s cílem zvýšit povědomí mužů o jejich odpovědnosti v otázkách sexuality a reprodukce.“

Europoslanci se tak znovu zabývají „právem na potrat“, ač v listopadu 2013 v tzv. zprávě Estrelové potvrdili princip subsidiarity a fakt, že „formulování a provádění politik v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práva a sexuální výchovy ve školách je v pravomoci členských států“. V březnu 2014 zamítl Evropský parlament podobnou „Zprávu o rovnosti žen a mužů v Evropské unii za rok 2012“.

fafce.org

Foto: tarabella.eu

„Nouzová antikoncepce“ bez receptu

Na základě zprávy Evropské lékové agentury (EMA) rozhodla Evropská komise (EK), že tablety EllaOne budou vydávány bez lékařského předpisu. EllaOne je tzv. pilulka po, je považována za antikoncepci, ve skutečnosti však může působit i abortivně. Buď přímo zničí vyvíjející se embryo ve velmi rané fázi jeho vývoje nebo zabrání jeho uhnízdění v děloze. Oficiálním důvodem změny výdeje je, že nejlépe přípravek funguje během prvních 24 hodin, proto může být bezpečně použit i bez lékařského předpisu a má být k dispozici okamžitě. EMA i EK považují lékařskou konzultaci zřejmě za ztrátu času, ač užití EllaOne představuje kromě možného potratového účinku i další zdravotní rizika.

agendaeuropa.wordpress.com

Foto: hra-pharma.com

John-Henry Westen

Foto: lifesitenews.com

Šíříme kulturu života do celého světa

John-Henry Westen je spoluzakladatelem a šéfredaktorem LifeSiteNews.com, možná největšího zpravodajského portálu pro život s mezinárodním dosahem. Tyto stránky navštíví lidé za jeden měsíc celkem tři- až pětmilionkrát. John-Henry Westen žije v Kanadě spolu se svojí manželkou Diannou a osmi dětmi. V rozhovoru jsme se zaměřili na to, jak předávat poselství o hodnotě lidského života těm, kteří mají jiný názor.

Jak jste se dostal k hnutí pro život?

Velkou oklikou. Byl jsem sice vychován v dobré rodině, ale na mnoho let jsem přestal žít podle víry a uchýlil jsem se místo toho k požitkářství. To velmi uškodilo nejen mně, ale také mojí rodině a všem mým vztahům.

V dospívání jsem si našel špatné kamarády a dostal jsem se do křížku se zákonem, když jsem řídil bez řidičského průkazu. Hrozila mi ztráta svobody, místa ve škole i rodiny, a to mě přivedlo k tomu změnit svůj život.

Za svoje obrácení mohu děkovat modlitbám a příkladu mého otce a také kni-

ze *O pravé mariánské úctě sv. Ludvíka z Montfortu*. Tou dobou jsem už měl dokončené magisterské studium dětské psychologie, ale nevnímal jsem, že by po mně Bůh chtěl, abych se této oblasti dále věnoval. Jednoho dne po mši svaté mě oslovila jedna žena s návrhem, abych začal pracovat v hnutí pro život.

Jak se to odráží ve vašem každodenním životě?

Pomáhá nám to více žít naší vírou. Moje manželka a já jsme katolíci, bydlíme v takovém společenství velkých rodin daleko od velkoměsta. Děti vzděláváme doma. Naše

víra je pro nás na prvním místě. Snažím se být účasten na mši svaté každý den a dodržet každodenní modlitbu růžence.

Vedu mezinárodní internetový zpravodajský deník LifeSiteNews.com. Je to moje hlavní práce, a snažím se ji dělat tak, aby měla smysl. Kromě toho spolupracuji s hnutím pro život v Kanadě a pomáhám organizovat zdejší pochody pro život. Pravidelně přednáším na konferencích po celém světě a měl jsem tak to požehnání se setkat s mnoha úžasnými muži i ženami, kteří se zasazují o život a rodinu napříč všemi světadíly.

Jakým způsobem předáváte prarodinné hodnoty a hodnoty pro život svým dětem?

Snažím se o to na rovině formální i neformální. Děti jsem instruoval v katechismu, ale kromě toho v rodině žijeme v otevřenosti k životu. Každé z našich dětí zažilo toužebné očekávání a radostné přivítání jeho mladších sourozenců. Navíc jsme s mojí ženou utrpěli ztrátu tří samovolně potracených miminek a naše děti tímto niterným prožitkem poznaly vzácnost ztraceného života. Jelikož jsem neustále angažován prací pro život a rodinu, moje děti si jsou dobře vědomi dané argumentace. Zúčastnily se bezpočtu shromáždění pro život. Pro svoje starší děti a jejich kamarády vedu společenství mládeže, kde tyto otázky detailně probíráme a diskutujeme. Zúčastňujeme se s nimi mnoha konferencí pro život a pro rodinu.

Zpravodajský server LifeSiteNews.com byl založen v roce 1997. Co vše vaše práce dnes obnáší?

Moje práce se za poslední dvě desetiletí velmi změnila. Na začátku jsem psal všechny zprávy já a můj kolega Steve Jalsevac to dával na web. Od toho jsme pokročili k většímu zpravodajskému týmu, takže jsem řídil a redigoval obsah. Když jsme se ještě více rozrostli, začal jsem hlavně přiřazovat články ke zpracování a posilovat spolupráci s mezinárodními skupinami a s Vatikánem. Teď jsem stále ještě zapojen do obsahu, ale máme své oblatní ředitele v různých zemích, kteří zpracovávají většinu úkolů. I když stále píšu, podstatnou část svého času věnuji přednášení, koordinaci mezinárodní spolupráce a navazování a rozvíjení kontaktů s vedoucími představiteli hnutí pro život a pro rodinu po celém světě.

Jak se daří hnutí pro život ve vaší zemi? Jaké překážky musíte překonat?

Situace v naší zemi nám skýtá velmi omezené možnosti. Například nesmíme být registrováni jako charitativní organizace, protože aktivity pro život se považují za po-

Mluvím o úžasném daru života, o otevřenosti životu a o těch neuvěřitelných darech, které nový život do rodiny přináší.

Musíme být ochotní mluvit s pravou láskou a starostlivostí, ale zároveň vždy s věrností k úplnosti pravdy. Pokud se pokusíme o kompromis pravdivosti, prohrajeme celou debatu, protože se okrademe o pravdu.

litické, kdežto propotratové nikoliv. Potrat je v Kanadě legální až do porodu a je zcela financován penězi daňových poplatníků. Lékaři jsou nuceni k provádění potratů nehledě na jejich svědomí a ostatní zdravotnický personál je také nucen k účasti na zákroku. Téměř všechna hlavní média se aktivně zastávají potratů a vláda, byť dle názvu konzervativní, udržuje potratovou legislativu a odmítá povolit i jen debatu k jejímu případnému omezení.

Naší nejhroší překážkou je slabost zdejší katolické církve v těchto otázkách. Většina našich biskupů o těchto věcech mlčí a někteří z nich se dokonce ostře vyhradili proti hnutí pro život. Přesto víme, že si nesmíme nechat vzít naději.

Sám jste byl na opačné straně názorového proudu. Čím můžeme znejistit zastávce volného přístupu k potratům a jak můžeme změnit jejich názor?

Musíme být ochotní s nimi mluvit s pravou láskou a starostlivostí, ale zároveň vždy s věrností k úplnosti pravdy. Pokud se pokusíme o kompromis pravdivosti, prohrajeme celou debatu, protože se okrademe o pravdu. Například pokud bychom naznačili, že potrat by mohl být povolen v případě znásilnění nebo incestu, tak tím zcela podkopeme argumentaci pro život.

Místo toho můžeme spíše ukázat, že potrat škodí jak dítěti, které je zabito, tak matce. Často řeknu něco na tento způsob: „Jako člověk barevné pleti (jsem napůl indián) jsem proti diskriminaci. Bojuji proti diskriminaci na základě rasy, ale také proti diskriminaci na základě velikosti a věku. Ano, to nenarozené dítě je malé, a ano, je velmi mladé, ale to ho nečiní o nic méně hodného lidství než mě, jen protože mně je 44 let a měřím metr osmdesát.“

Jakým tématům nebo slovům bychom se měli vyhnout při debatě se zastánci potratů?

Dle mého názoru jediné, čemu je potřeba se vyhnout, jsou kompromitující argumenty. Nikdy bych nedoporučoval zatajovat své náboženské přesvědčení. Oni vědí, že jsme

většinou věřící, tak bychom to měli přiznat a ne to skrývat, protože to v nich pouze vybudí podezření. Já to řeknu třeba takhle: „Vím, že možná nevěříš v Boha, ale já ano, a tak kromě toho, jak jsem ti říkal, jak moc potrat zraňuje, také věřím, že může poškodit tvůj vztah s Bohem a tvůj život na věčnosti. A protože mi na tobě záleží, chtěl bych, aby ses dostal do nebe. I když vím, že těmto věcem nevěříš, aspoň víš, z čeho vycházím.“

Jak přesvědčit lidi, že je dobré být pro život a neznepřátel si je?

Toho můžeme nejlépe dosáhnout svědectvím našich životů spíše než slovy. Když jsme dobrými přáteli, dobrými sousedy, dobrými studenty, kolegy atd., lidé budou nás a naše přesvědčení pro život vnímat v pozitivním světle. Procestoval jsem svět a setkal se s bezpočtem lidí pro život a vím, že toto svědectví je velmi mocné.

Jedním z klasických argumentů na podporu potratů je ten, že embryo ještě není člověkem nebo že ještě není osobou. Jak na to nejlépe reagovat?

Jako někdejší embryo jim odpovím, že věda bez sebemenších pochybností ukázala, že hned od okamžiku splynutí spermie a vajíčka je přítomen život – lidský život – nová, jedinečná lidská osoba. Kombinace 23 chromozomů ze spermie a 23 z vajíčka vytvoří plnou DNA výbavu pro novou lidskou bytost, která už potřebuje pouze čas a vhodné prostředí k tomu, aby dorostla k porodu. Už v okamžiku početí je DNA úplná, takže můžeme zjistit pohlaví dítěte, barvu jeho vlasů a očí a mnoho dalšího.

Představte si, že stojíte před člověkem, který má v těchto otázkách naprosto opačný názor. Jak byste se pokusil mu vysvětlit, co je špatného na hormonální antikoncepci?

Tak zaprvé ty pilulky jsou nepřírodní a nezdavé, takže bych mohl začít mluvit o tomto a o negativních účincích hormonální antikoncepce. Navíc, tohle sice mnoho lidí neví, ale ty pilulky také působí abortivně. Ale mimo to, když mluvím o antikoncepci,

Každý život je vzácný, v očích Božích převzácný. Každé dítě je nabídkou velké radosti.

mluvím o úžasném daru života, o otevřenosti životu a o těch neuvěřitelných darech, které nový život do rodiny přináší. Mohu mluvit z osobních zkušeností s velkou rodinou a těžkostmi, ale především velkými radostmi a odměnami, které přináší. Poukázal bych, že antikoncepce je jeden ze zásadních faktorů vedoucích k rozvodu, což je vidět na téměř nulové míře rozvodovosti u manželských párů, které si jsou vědomy své přirozené plodnosti nebo které jsou prostě otevřené k přijímání dětí tak, jak jim je Bůh pošle.

Proč tak nesoucítěně proti matce, proč jí neumožnit potrat, když je ve velmi těžké situaci – opuštěná mužem, s postiženým dítětem, znásilněná?

Rád začínám u těch nejtěžších argumentů – obvykle případy znásilnění a incestu, jelikož ty bývají často prvními námitkami.

Často začnu provokativní myšlenkou, kterou jsem zaslechl u jedné poradkyně v poradně pro život ohledně potratu po znásilnění. „Když už budete někoho zabíjet,“ řekla, „proč nezačnete s tím zločinným násilníkem? Proč s nevinným dítětem?“ To neříkám proto, že bych chtěl propagovat trest smrti, ale jednoduše proto, že to na tu otázku vnese jinou perspektivu.

Pak začnu povídat o všech mých setkáních s lidmi počatými při znásilnění, jako je Rebecca Kiessling, a s maminkami, které byly znásilněny a své děti si nechaly, a o tom, jak velkým požehnáním pro ně tyto děti jsou.

Z těchto příkladů a ze studií ukazují, jak moc jsou potraty škodlivé také pro ženy, které je podstoupí. Porod je přirozenou funkcí, pro které je ženské tělo vybaveno. Potrat není. Potrat je traumatickým zážitkem jak psychologicky, tak emocionálně, duchovně a fyzicky. Proč na oběť znásilnění navalujeme další trauma tím, že ženu povzbuzujeme k potratu jejího dítěte?

Donošení dítěte pomohlo mnohým ženám se vyrovnat s bolestivou zkušeností násilného zneužití. Mnoho obětí znásilnění a mnoho narozených dětí počatých následkem těchto útoků vydalo svědectví o této pravdě.

Matka v takové těžké situaci potřebuje velkou podporu a ne lhostejné odkázání na

Foto: flickr.com, damianathegir

Pravidelně přednáším na konferencích po celém světě a měl jsem tak to požehnání se setkat s mnoha úžasnými muži i ženami, kteří se zasazují o život a rodinu napříč zeměkoulí.

potratovou kliniku. Potřebuje povzbuzení od své rodiny nebo i jen od přátel a známých, že na to všechno není sama.

Jak vysvětlit, proč je potrat špatný i v případě vážně nemocného nebo postiženého dítěte?

Kromě zranění, které potrat způsobí matce [viz dříve – pozn. red.], bych vysvětlil, že každý člověk, nehlédě na nemoc nebo postižení, je stvořen k obrazu a podobě Boží, a proto si zaslouží lásku a úctu. Navíc je dobré vyprávět příběhy životů

postižených lidí a jejich rodičů, je mnoho úžasných příkladů naplněného života prožívaného v těch nejtěžších podmínkách [viz např. český dokumentární film „Zachraňte Edwardse“, popisující očekávání a šťastný porod postižené holčičky Juliánky, která nedávno oslavila již sedmé narozeniny – pozn. red.].

A i když to dítě přežije jen pár hodin nebo měsíců po narození, takový človíček nabízí svým rodičům a sourozencům mnoho nádherných, obrovsky cenných okamžiků. Ponesou si tak jako pečeť jeho vzpomínku po zbytek svých životů [jedno takové svědectví si můžete přečíst na str. 10–11 tohoto informačního zpravodaje – pozn. red.].

Každý život je vzácný, v očích Božích převzácný. Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo Ho milují (srov. Řím 8,28). Každé dítě je nabídkou velké radosti.

rozhovor připravil a přeložil Adam Prentis

Matka v takové těžké situaci potřebuje velkou podporu a ne lhostejné odkázání na potratovou kliniku.

Foto: anickazelikova.cz

Anička Zelíková – čtrnáct hodin před smrtí

Krev za krev, život za život

Česká biskupská konference v roce 1991 stanovila 25. březen, slavnost Zvěstování Páně, jako „Den modliteb za úctu k počatému životu a za nenarozené děti“. V naší zemi pořádá Hnutí Pro život ČR kolem tohoto data Národní pochod pro život a konají se i další tematicky zaměřené akce, včetně mší svatých a modliteb na stejný úmysl.

V Napajedlech, rodišti Aničky Zelíkové, která svůj život obětovala za hříchy potratu, se každoročně koná 25. března mše svatá, kterou předchází adorace v 17 hodin. Celý obřad zakončuje modlitba růžence u hrobu Aničky Zelíkové.

Život Aničky Zelíkové

Anička se narodila se do rolnické rodiny 19. července 1924 v Napajedlech na Moravě. Chodila do mateřské, obecní a měšťanské školy v ústavu „Ludmila“, kterou spravovaly sestry sv. Kříže. Místní řádové sestry měly velký vliv na její život. Na exercicie II. ročníku měšťanské školy Anička vzpomíná takto: *Má láska byla ochotna všeho se zříci, jen abych byla Ježíši blíž. Má touha počala vzlétat k výšinám karmelským. V nich jsem spatřovala největší spojení s Ježíšem. Dosud mi není známo [psáno*

po letech], proč právě po Karmelu jsem v dětství toužila, ač jsem ho vůbec neznala. Malou Terezičku jsem znala, milovala ji a její ctnostný život jsem chtěla následovat. Věděla jsem již, co znamená slovo dokonalost... Velkou událostí jejího dětství pro ni bylo první sv. přijímání v roce 1933. Byl to obrat a určitý mezník v jejím životě. Již tehdy pocítila touhu se obětovat Bohu, aby získala pro nebe mnoho duší. Jejimi životními vzory se stali sv. Terezie z Lisieux a sv. Jan Bosko. Svůj život se rozhodla obětovat za posvěcení kněží.

Důležitou úlohu v jejím životě sehrála sestra Ludmila Tichopádová, kterou pokládala za svou duchovní matku. Tě svěřila své vnitřní pohnutí, které způsobil zaslechnutý rozhovor mezi matkou a jistou ženou, že některé ženy zabíjejí nenarozené děti. Anička se tehdy rozhodla, že se chce obětovat

jako smír za lidské hříchy. *Na Zelený čtvrtek jsem velmi prosila Ježíše, aby mi řekl, jakou oběť žádá. Chtěla jsem Mu dát vše. Má prosba však zůstala nesplněna. Na Velký pátek jsem opět byla u Božího hrobu. Opět málo lidí v kostele. Uvědomila jsem si, že lidé neodpovídají na velkou lásku Boží, uvědomila jsem si, že hřeší. ... Znovu jsem prosila Ježíše, abych Mu směla zcela náležet, aby přijal moje tělo, mou duši, mé zdraví, můj život a vše, co mám. Tu mě stihl záchvat kašle a můj kapesník se zbarvil krví. Nesmírné štěstí zaplavilo mé nitro, nedovedla jsem nic než děkovat. To se stalo 15. dubna 1938. Těžká nemoc tuberkulózy pro ni představovala už jen asi tři roky života, kdy byla vděčná, že může platit svou krví za krev nevinných dětí.*

Životním programem se stala starost o svatost. *Svatost, to není nic neobyčejné-*

ho, svatost, to není výjimka, je to něco nutného, něco samozřejmého, takový má být život každého dítěte Božího. Je to naším cílem, naší povinností o ni usilovat, ovšem sami ji nikdy nedosáhneme.

Toužila vstoupit ke karmelitkám, ale pro nemoc to nebylo možné. V den svátku Narození Panny Marie 8. září 1938 však na jeden rok zasvětila své panenství slibem čistoty. Za rok pak tento slib složila na celý život ve III. karmelském řádu. Její řeholní jméno bylo Marie od svátostného Srdce Ježíšova. Slib chudoby, čistoty a poslušnosti složila 7. února 1941 a na znamení svého zasvěcení přijala 2. června téhož roku škapulíř Panny Marie Karmelské.

Do konce jejího života zbývalo jen pár dní. Byla znát únava. Co asi prožívala, si můžeme představit z posledního dopisu sepsaného tři dny před smrtí. *Jsem již tolik slabá. Ježíš mne zcela stravuje. Již není okamžik, kdy bych nespočívala na patně Jeho lásky. Trpím ráda, trpím tolik s tak velkým klidem, a přece zde není ani jiskérka světla. Ježíš splnil mé prosby, které jsem Mu v jedné modlitbě přednesla... Vím, že milovat znamená mnoho trpět. Prosim tolik Ježíše o sílu. Necht' činí dále se mnou, co chce, vše přijmu ráda.*

S jakou láskou prožila své utrpení, o tom nejvíce svědčí fotografie pořízená pár hodin před smrtí dne 11. září 1941. Anička vypadá šťastně a usmívá se. Dle dochovaných spisů jedny z posledních slov byly: *Všechno je tak krásné. Nechtěla bych s nikým měnit. Miluji Ježíše, mám ho tolik ráda.*

Proces beatifikace

Na základě souhlasu Kongregace pro svatořečení se 13. března 1991 stává Anička Zelíková Služebnicí Boží a je zahájeno oficiální diecézní šetření. V současnosti probíhá první proces beatifikace o jejich heroických ctnostech, kdy by měla být prohlášena za ctihodnou. Potom bude následovat druhý proces o zázraku na její přímluvu.

Termín smírné oběti

Anička Zelíková je považována za smírnou obět lásky za duše. Dle Dr. Josefa Hloucha, duchovního vůdce a pozdějšího českobudějovického biskupa, se jedná o prostý důsledek lásky, která chce dobro milované osoby. *Pravý duchovní život znamená život Krista Pána v nás a tudíž i Jeho Srdce v nás. Z toho vyplývá, že taková duše cítí city Ježíšovými. Již nežiji já, ale žije ve mně Kristus... Proto takové duše přestávají žít sobě, žijí Kristu a jeho zájmům... Když smírná duše vidí, co duší mocí pekla hynie v hříších, když jsou svědky, jak se svět rouhá Kristu, Církvi a Panně Marii, chtěly by samy zachycovat rány, mířené na Srdce Boží. Jsou s Kristem, těší Krista, dávají náhradu za zločiny světa.*

připravila Radka Prentisová

<http://anickazelikova.cz>

Hlouch, Josef: Anna Marie Zelíková. Dobrovolná obět lásky a smíru za duše. Životopisné črty a myšlenky, Šebetov 1957 (cyklostyl), s. 111.

Může mít lidské utrpení vůbec smysl?

Každé utrpení je samo o sobě špatné. Jde o nějaké materiální zlo či nedostatek. Člověk ale může, po vzoru Krista, dát utrpení nový pozitivní význam. Tím, že utrpení, jemuž se nelze čestně vyhnout, přijme z lásky k Bohu a lidem a obětuje ho za něco. Jde o úkon svobodné vůle člověka.

Jaký je rozdíl mezi tzv. špatnou obětí a tou dobrou?

Záleží především na úmyslu oběti. Aby v tom byla láska. Bez lásky nic neprospěje, i kdyby někdo pro druhého do ohně skočil (srov. 1 Kor 13).

Má obět nějakého člověka v dnešní době vlastně smysl, když Kristus už přinesl největší obět?

Ježíšova obět má nekonečnou hodnotu a je dostatečná pro vykoupení celého lidstva. Přesto mají význam i naše malé lidské oběti. Nejen pro to, že jde o užší následování Krista, ale i pro to, aby z toho mělo prospěch Kristovo tělo (srov. Kol 1,24).

Odpovídal fr. Pavel Maria Mayer OP, rektor baziliky a strážce hrobu sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí

Potřebujeme vzory v čistých duších

Obět za usmrcením umělým potratem

Žijeme v době, kdy na jedné straně se volá po větší ochraně každého lidského života, a na druhé straně se setkáváme s různými způsoby zabíjení nenarozených dětí, a to v souladu se státními zákony.

Oficiální učení o této věci nacházíme v Katechismu katolické církve: Lidský život musí být absolutně respektován a chráněn již od okamžiku početí. Již od první chvíle její existence mají být lidské bytosti přiznána práva lidské osoby, mezi nimiž je nezczitelné právo každé nevinné bytosti na život.^[1]

Již v prvních staletích církve prohlásila, že každý záměrný potrat je mravní špatnost. Toto učení zůstává neměnné: Nezabíješ zárodek potratem a nenecháš uhynout novorozeně.^[2] Život se má tedy s největší péčí chránit už od samého počátku poče-

tí; potrat a usmrcení nemluvněte jsou hanebné zločiny.^[3] Formální spolupráce při potratu je těžký hřích. Církev trestem exkomunikace zdůrazňuje závažnost spáchaného zločinu, nenapravitelnou škodu způsobenou nevinně zabití oběti, jejím rodičům a celé společnosti.

V době, kdy bylo umělé ukončení těhotenství zakázáno zákonem, kdy nebylo tak časté, v době, kdy ještě nebyly praktikovány mnohé další způsoby zabíjení nenarozených dětí, obětuje svůj mladý život za hřích potratu Anna Marie Zelíková. Na usmíření Boha za hřích zabíjení nenarozeného života nabízí svůj mladý život: Krev za krev, život za život.

Vzor k uctění i následování

Mládež, ale i ostatní generace se žene za požitky (často zneužitím sexu, narkotik, léků, al-

koholu, drog či jiných látek), za svými sobeckými cíli, za slávou, za bohatstvím a vládou nad jinými. Hřích ničí víru, lásku i mravní čistotu dospívajících a dělá z nich otroky zlého ducha. Nepomohou státní zákony ani tvrdší tresty pro provinilce, jestliže se za pomoci milosti Boží nezmění smýšlení lidí. Všichni lidé, mladí i staří, potřebují svaté vzory v čistých a svatých duších. Potřebujeme mocné přímluvce v nebi. Šetření svatosti života a heroického stupně ctností má prokázat, že takovou duší byla i „Anička“. Duchem věrně následovala svůj vzor – sv. Terezii od Ježíše.

Mons. Doc. ICLic. František Polášek, Th.D., arcidiecézní postulátor (redakčně zkráceno)

[1] Donum vitae I,1 [2] Didaché 2; srv. List Barnabášův 19,5; List Diogenovi 5, 5; Tertulian, Apologetikus 9 [3] 2. Vatikánský koncil, GS 51

Foto: flickr.com, Ben Grey

Díky za mocného přímluvce v nebi

Jak může krátký, těžkostmi obklopený život být velkým darem a radostí, o tom vypráví z vlastní zkušenosti Josefa Soukupová. S manželem Martinem a jejich dětmi žijí v malé vesnici u Znojma.

Jejich příběh připomíná slova sv. Pavla, která na závěr svého rozhovoru na str. 6 citoval John-Henry Westen: „Všechno napomáhá k dobrému těm, kdo Ho milují.“

Chválím tě, Pane, tvůrce nebe i země a veškerého života na Zemi. Díky ti, Pane, za tvé dary, za vše, co nám dáváš i co si bereš zpět. S vděčností za lásku, kterou nám zjevuješ ve všem stvořeném ti chci vzdát díky tímto svědectvím o tvé nekonečné lásce.

Poté, co jsi mi požehnal třemi zdravými dcerami, obdarovals mě chlapečky. Prvního sis povolal k sobě v polovině těhotenství a druhého jsi přes špatné lékařské prognózy zázračně uzdravil, a tak zachránil od lékařů předpovězené smrti. Po těchto neobvyčejných zkušenostech jsi mi znovu požehnal a já nosila pod srdcem další vytoužené dítětko.

Miminku se dostala moč do břišní dutiny

Velmi brzy se zjistilo, že v oblasti břicha je na ultrazvuku vidět neobvyklá černá plocha. Při podrobnějším prozkoumání bylo shledáno, že miminku neodchází z těla

moč, má velký močový měchýř a z něj se moč dostala až do jeho břišní dutiny. Dle lékařského verdiktu je jistá smrt dítětko, ledaže bychom s manželem přistoupili na pokus o léčbu. Je nutné odsát moč z břišní dutiny miminka a zavést tzv. šant, tj. trubičku odvádějící moč z močového měchýře dítětko do plodové vody. Pak by neměly být už utlačovány životně důležité plíce a srdce a miminko by se mělo správně vyvíjet. Zákrok se provádí obvykle ve 20. týdnu těhotenství, s ohledem na začínající vývoj plic v 15. týdnu by však bylo lepší jej zavést v této době. Je zde ale riziko, že šant vypadne a nebude svou funkci plnit.

S manželem chceme bojovat za naše dítětko

Chceme udělat vše pro záchranu svého dítěte, přistupujeme tedy k jediné možnosti, jak mu zachránit život i s rizikem, že to nevyjde. Jsem moc vděčná, že mám jistotu, že nejsem při svém rozhodnutí osamělá. Můj manžel má na vzniklou situaci stejný názor jako já, jsme jednotní ve snaze bojovat za jeho život. Je mi oporou v myšlence zachránit naše dítětko. Odpoledne mi volá moje gynekoložka a povzbuzuje mě k léčbě miminka jako jediné možnosti zachránit mu život i přes všechna rizika s tím související.

Chci udělat vše pro záchranu svého dítěte, přistupuji tedy k jediné možnosti, jak mu zachránit život i s rizikem, že to nevyjde.

Předávám děti naší skvělé a obětavé babičce. Nastupuji do nemocnice na objednaný zákrok. Dozvídám se, že pokud chci své dítě léčit, je nutný odběr plodové vody také vzhledem k tomu, že zdravotní stav miminka je podobný jako u předchozích dvou těhotenství. Souhlasím, co mi zbývá. Dlouhou jehlou je za pomoci ultrazvuku odebrána trocha plodové vody, následně odebrána moč z břišní dutiny dítěte a přes břicho zaveden šant. Je zkontrolováno, že správně funguje. Bohu díky.

Avšak při ultrazukové kontrole druhý den je zjištěno, že šant vypadl. Je se mnou zatím zacházeno s úctou ke mně i miminku, vždyť je možné jej ještě léčit.

Není plodová voda, mají vyvolat porod

Ve 20. týdnu opět předávám děti babičce a dostavuji se na znovuzavedení šantu. Už vím, jak to bude probíhat. Z odběru plodové vody se nezjistila žádná genetická vada, kroutil prý nad tím hlavou genetik i lékařský personál. Podle těchto výsledků z odběru plodové vody je tedy miminko zdravé.

Uléhám k ultrazvuku, paní doktorka sleduje vývoj situace. Už ale není plodová voda. Proto dodává půl litru vody, aby bylo možné šant zavést. Tentokrát je mi hodně špatně, klesá mi krevní tlak, začíná odtékat voda. Dostávám infuzi do jedné ruky na zvýšení tlaku, do druhé magnezium na udržení těhotenství. Tlak se zlepšuje, avšak voda odtéká, do večera už není téměř žádná. Odtok plodové vody znamená rozbíhající se porod. Do tří dnů jistě proběhne, pokud ne, bude vyvolán. Když jsem prý věřící, mám přijmout skutečnost, že Bůh a příroda se o to postarali sami. Je mi z toho nanic.

Právě probíhá Svatý týden. Třetí den vychází na Velký pátek. Porod se sám nerozbíhá. Ani si to nepřeji. Jsem vděčná Bohu za každíčký den, kdy mohu své dítě nosit ještě pod srdcem, cítit jeho pohyby, jeho život. Modlím se, aby Bůh raději sám povolal miminko k sobě, je-li to Jeho vůle, než abych to byla já nebo jiný člověk, který by určil délku jeho života a tím pádem i okamžik smrti. Víím, že i můj muž je se mnou spojený v modlitbách.

Jsem moc vděčná, že mám jistotu, že nejsem při svém rozhodnutí osamělá. Můj manžel má na vzniklou situaci stejný názor jako já, jsme jednotní ve snaze bojovat za život našeho miminka.

Foto: ntmu.edu

Už se vůbec nedivím a neodsuzuji ženy, které byly v podobné situaci přinuceny k usmrcení dítěte, jež nosily pod svým srdcem. Obstát v tomto nátlaku není vůbec jednoduché.

Nechci smrt pro své dítě, mé modlitby jsou vyslyšeny

Noc ze Zeleného čtvrtku je pro mě opravdovým Velkým pátkem. Prožívám nejtěžší okamžiky svého života. Nemohu zamhouřit oči a usnout. Ráno při vizitě se má rozhodnout o smrti mého dítěte, které nosím dvacet týdnů pod svým srdcem. Nechci smrt pro své dítě. Situace je tak těžká, ráno při vizitě mi určitě sdělí, že budou vyvolávat porod. To znamená, že na Velký pátek moje miminko, stejně jako Boží Syn, zemře. Modlím se znovu a znovu: „Bože, ať to nejsem já ani nikdo jiný, ale ty sám, kdo rozhodneš o životě a smrti mého dítěte.“

A Bůh koná divy. Ráno při vizitě čekám ortel smrti pro mé dítě, ortel vyvolání porodu a tak smrt mého dvacetitýdenního

miminka. Jsem velmi překvapena, že porod vyvolávat nechťejí, jak původně zamýšleli, pokud chci pokračovat v těhotenství. Posílají mě domů s antibiotiky a termínem kontroly v nemocnici za týden. Bohu díky, Pán je mocný!

Každá kontrola v nemocnici se pro mě stává noční můrou

Za týden přicházím na smlouvenou kontrolu, je mi odebrána krev, z níž se sledují tři faktory, zejména zda se v těle nerozbíhá záneť. Přenášet dítě po odtoku plodové vody je rizikové, proto se musí vše pečlivě sledovat. Už se ke mně nechovají v nemocnici tak laskavě jak předtím, kdy miminko léčili. Teď mi dávají najevo, že nedělám dobře, když v těhotenství pokračuji. Trápím prý své dítě i sama sebe, zbytečně to prodlužuji, ohrožuji své zdraví, bylo by nejlepší to co nejdříve ukončit. Tato slova slyším čím dál častěji a s větším důrazem. Stupňuje se to tím více, čím víc se blížím k 24. týdnu těhotenství, to je totiž hraniční doba pro ukončení těhotenství, usmrcení dítěte, pokud není zdravé.

Na velkém ultrazvuku v Praze se miminko otočilo páteří, jakoby chtělo vyjádřit: „Už mě nechte na pokoji, chci tu v klidu zůstat do porodu.“

Jsem ráda za oporu svého manžela, protože každá kontrola v nemocnici se pro mě stává noční můrou, je pro mě velmi psychicky náročná. Přibývá personálu tlačícího na mě, abych to už skoncovala. Pokračovat v těhotenství je prý zbytečné, stejně dítě zemře, tak nač to prodlužovat, trápit dál jeho i sebe. Nechápu, že každý den, kdy miminko pod mým srdcem ještě žije, má pro mě nesmírný význam, velmi si ho vážím a jsem za něj Bohu vděčná.

Dostává se mi mnoho pomoci

Určitou útechou je pro mě v těch dnech má gynekoložka, k níž chodím po každé kontrole v nemocnici. Ona mi nic nevyčítá, drží mě nad vodou. Navrhuje mi, že je možné chodit na odběry krve jinam, abych se nemusela pokaždé tolik stresovat.

Pomáhá mi jedna z mých kamarádek. Kontaktuje jednu paní doktorku, která je ochotná mi pomoci, ujímá se mě v nejtěžší situaci. Po pravdě řečeno, už se vůbec nedivím a neodsuzuji ženy, které byly v podobné situaci přinuceny k usmrcení dítěte, jež nosily pod svým srdcem. Obstát v tomto nátlaku není vůbec jednoduché. Další týdenní kontroly probíhají klidně, je sledováno vše jako předtím s tím rozdílem, že je se mnou jednáno láskyplně a s pochopením, s úctou k životu.

Těhotenství je rizikové, potřebuji více klidu po předchozích zásazích. Velikou pomocí je mi můj milovaný manžel, obětavě se stará o děti a domácnost, vykonává veškeré domácí práce, abych mohla být v klidu a odpočívat. Přesto všechno se stane, že se kvůli komplikacím ocitám v nemocnici, kam jsem nyní docházela na kontroly. Je mi ještě dána šance objednání vyšetření na specializovaném pracovišti v Praze kvůli zvážení znovuzavedení šantu. Souhlasím, chci udělat vše, co je v mých silách a možnostech, pro život a zdraví svého dítěte.

Na velkém ultrazvuku v Praze se miminko otočilo páteří, jakoby chtělo vyjádřit: „Už mě nechte na pokoji, chci tu v klidu zůstat do porodu.“ Znovuzavedení šantu v této poloze není možné, hlavním důvodem však je nepřítomnost plodové vody. Přesto jsem za tuto dalekou cestu vděčná, vím jistě, že už se v dané situaci nedá pro pomoc miminku nic více dělat než to celé svěřit Pánu.

Porod nakonec přichází zcela spontánně

Po jedné kontrole je mi doma večer špatně. Odtéká plodová voda – přece jen trocha plodové vody zbyla, přijždím do nemocnice. Manžel se opět plně ujímá péče o děti a domácnost. Ještě netuší, že to bude na dlouhou dobu více než 40 dnů. Ale i kdyby to věděl, přesto by se toho s láskou ujal. V nemocnici mi jsou napíchnuty kortikoidy na dozrání plic miminka. Jsem předaná na jednotku intenzivní péče pro těhotné do jiné nemocnice. Jsem dotázána, zda chci pokračovat v těhotenství. Odpovídám, že ano. Několikrát je zde po poradě s pediatry naplánován termín porodu, který bude komplikovaný, je nutné před ním odsát moč z břišní dutiny miminka, porod bude koncem pánevním, miminko po porodu zemře.

Začala jsem se v nemocnici modlit nověnu k sv. Dominikovi zároveň s manželem a dětmi, kteří se ji modlili doma. V pátý den nověny, šest týdnů před přirozeným vypočítaným termínem se porod rozběhl zcela spontánně bez nutnosti jej vyvolávat. Bylo možné ještě odsát moč z břišní dutiny dítěte, které bylo asi 600 ml. Porod koncem pánevním proběhl překvapivě velmi dobře a lehce. Miminko se narodilo s hmotností 2450 g a velikostí 46 cm v 11.45 a zemřelo na hypoplazii plic ve 12.25. Žilo tedy ještě vzácných 40 minut, během kterých bylo možné jej pokřtít. Máme tak mocného přímluvce v nebi a jsme za něj Bohu velmi vděční.

Za pět dnů se celá naše rodina s Vašíčkem loučila při mši svaté. Doprovázeli nás nejbližší přátelé, kteří nám po celou tu dobu rizikového těhotenství byli obrovskou oporou a pomocí. Jim všem patří velké díky za všechno, co pro nás dělali, za jejich modlitby a podporu. S dojetím jsem sledovala svého manžela, jak statečně a s hlubokým pohnutím nese bílou rakvičku s tělíčkem svého maličkého syna a ukládá ji do rodinného hrobu.

Díky, Pane, za vše, co nám dáváš, i za vše, co nám bereš.

Josefa Soukupová
(zkráceno, mezititulky redakce)

Z vašich dopisů

Přidávám svou nejtěžší životní zkušenost. Každá maminka, která čeká dítě a má problémy, potřebuje někoho, kdo by ji podržel a řekl: Nedělej to. Je to už skoro dvacet let, kdy jsem pod nátlakem a ze strachu šla na potrat a dodnes mě to trápí. Mám tři nádherné kluky, šest vnoučátek a sedmé čekáme v březnu. Ale toho malého broučka, kterému jsem nedala šanci na život, z hlavy nevymažu. M.

Drazí přátelé, snažil jsem se pomoci změnit současný stav, aby v naší zemi byly děti většinou opět chráněny, chtěny a vítány. Podporuji společnost, aby každé počaté dítě vnímala jako nedocenitelný dar a požehnaní a abychom si vážili matek pro jejich obětavost. Podporu kampaně „Nesoudíme. Pomáháme“ jsem letos rád udělal skutečně vše, co bylo v mé možnosti. Domluvil jsem umístění vašeho propagačního materiálu a doplňování letáku poradny Aqua vitae. V ordinacích lékařů jsem zjišťoval jejich přístup k letákům. Ptal jsem se na souhlas či ochotu k tomu, abych je nechal k dispozici v jejich čekárně. Pokud byly čas a možnost, byl jsem připraven obhájit naši myšlenku. Někde lékař reagoval tak, že bezprostředně svolil, jinde zdravotní sestra odložila rozhodnutí po poradě s lékařem, ale pak se neozvala, přestože jsme tak byli domluveni. Já vím. Boj proti postojům lékařů a lékárníků motivovaných lukrativním finančním příjmem má své překážky. Namísto zájmu o ženu, o její zdraví a hodnotu lidství může být na prvním místě přístup prostě jako k zákazníkovi. Celkově ale rozmístěno do třech ordinací, několika kostelů, rodinného centra a centra pro mládež. M.

Dobrý den, děkuji za poslané materiály, které jsem nabídla na gynekologických ambulancích v Bruntále a Krnově, tam i v nemocnici. V jednom případě byli váhaví, ale pak si letáčky vzali. Jinak ochotně přijali nabídku a v nemocnici v Krnově dokonce byli rádi a po nahlédnutí do letáčku řekli, že je to super! Tak jsem měla velkou radost. Také jsem je mohla dát na nástěnku u hlavního vchodu. A.

(redakčně zkráceno a anonymizováno)

Foto: Kateřina Kubíková

Svědčíme pro život po celé naší zemi

Každým rokem v naší zemi narůstá počet lidí, kteří vyrazí do ulic svého města ukázat, že jim lidský život není lhostejný a že jsou zde lidé ochotni pomoci každé mamince, která se může cítit zaskočena, protože čeká nečekaně dítě.

Regionální pochody pro život organizují obyčejní lidé, někde se účastní jen pár jedinců, někde desítky i stovky. Uvědomují si, že zkáza potratů není jen teoretickou záležitostí kdesi v parlamentu, ale týká se nás všech, kdekoli žijeme.

Havířov: Někdy stačí udělat jen docela málo

„Pochod pro život jsme u nás v Havířově pořádali loni na podzim poprvé a byl jsem proto doslova mile šokován, že přišlo snad 130 lidí z okolí. Někdy stačí udělat jen docela málo, být trochu vidět, aby se lidé začali probírat z apatie a letargie,“ říká Tomáš Klimecký. „Pochod probíhal v týden před volbami a tak se nás dva pánové na ulici ptali, pro kterou jsme stranu. Tak jsme řek-

li, že jsme pro záchranu života. Možná trochu nechápali, ale brali nás.“

Č. Budějovice: Říkali nám radikálové, teď chodí s námi

„Nikdo jiný to u nás nedělal, tak jsem pochody začal pořádat. Umělé potraty vnímám jako největší zlo a chci proti nim alespoň něco dělat, tedy kromě modlitby,“ vysvětluje Lukáš Krutský z Vyšího Brodu. Reakce jsou různé: „Lidé si letáky berou, někdy poděkují, jindy odmítnou.“ Pochod ale nemá dopad jen na náhodné kolemjdoucí. „Jeden kněz, který byl původně proti takovéto formě 'boje', nyní chodí

s námi. A znám i další účastníky, kteří o nás dříve říkali, že jsme radikálové, a nyní jsou s námi.“

Plzeň: Chceme přimět ostatní k zamyšlení nad tím, o čem se nemluví

„Chceme ostatní v ulicích taktně přimět k zamyšlení se nad tím, o čem se nemluví, nepřemýšlí, ale bohužel se i u nás v Plzni děje denně,“ vysvětluje Jakub Nejdli. „Mnoho lidí je na první pohled velice překvapeno, ochranu života nenarozených vůbec nepovažují za relevantní problém hodný zájmu. Na druhou stranu každá akce typu Světový den AIDS se těší u mladých lidí vel-

Kdyby i jen jedna maminka našla odvahu se rozhodnout pro život, tak má toto počínání smysl.

kému zájmu, byť o prospěšnosti těchto akcí nemůže být řeč.“

Praha: Chodíme centrem Prahy každý měsíc už šestým rokem

„Reakce jsou různé, kolemjdoucí se tváří nejčastěji lhostejně, ale kromě velmi negativních reakcí nás občas překvapí i ty velmi souhlasné,“ říká Marie Snopková z Mělníka. „Zvolili jsme tuto aktivitu jako poměrně nenáročnou a kontinuální připomínání podstaty umělých potratů a možnosti lepších řešení každému člověku – protože se domníváme, že to je dnes potřeba připomínat všem. Povzbuzuje nás vytrvalá pomoc několika pravidelných účastníků. Podstatné myslím je, že se lidé s naším sdělením setkají – to samo o sobě je velmi důležité.“

Jihlava: Na každém pochodu se objeví někdo nový

„Organizovat pochod v Jihlavě jsme měli v úmyslu již dávno, ale první se podařil až před pěti lety. Zpočátku byla účast kolem 70 lidí, ale postupně klesala, takže místo tří pochodů v roce jsme zvolili letos jeden s tím, že jednou za rok si přece jen lidé udělají čas,“ vysvětluje Sylva Bernardová. „Je třeba, aby se o nás vědělo, aby kolemjdoucí zvědavě hledící na ´průvod´ viděli, že je i v Jihlavě řada lidí, kteří se zastávají nevinných a bezbranných nenarozených dětí. Třeba se v někom z nich něco pohne správným směrem.“

„Díky roznosu pozvámek na mnoho míst a adres se na každém pochodu objeví někdo nový a velmi potěšující je i to, že se někteří s námi dali do práce a jsou plně odevzdání myšlenky ochrany nenarozených dětí. Další lidé s námi sympatizují, ale stud, ostych, málo odvahy a podobně jim zatím brání v účasti. Ve farnostech zde i v okolí je oznámení o pochodu v ohláškách a od některých duchovních máme velkou podporu i účast,“ dodává paní Bernardová.

Olomouc: Jak jinak dát lidem najevo, o co nám vlastně jde?

„Přišlo mi, že v Olomouci prakticky není jinak možné dát veřejně vědět, co to znamená být pro život. Z toho důvodu jsem jako člen Mladých křesťanských demokratů

nadchl členy olomoucké skupiny Hnutí Pro život ČR, kteří souhlasili a pomohli s přípravou tohoto pochodu. Nyní jej již děláme třetím rokem a účastní se jej pravidelně 40 až 50 lidí,“ říká student filosofické fakulty Daniel Antonín Zouhar.

„Naše pochody mají dopad převážně na olomoucké studenty, z nichž nám mnozí fandí, i když se častokrát nemohou přímo osobně zúčastnit. Nejvíce mne těší postupná podpora některých duchovních. Prvním byl především P. Pavel Mayer OP a pak jej následoval i olomoucký děkan P. Hamáček spolu s dr. Krumpolcem z teologické fakulty, kteří jsou pro převážně věřící účastníky velkou morální podporou a jistotou, že tato aktivita má svůj smysl. Nejvíce mne však potěšilo, že se hned v počátcích ozvala na naši podporu i olomoucká poslankyně Jitka Chalánková, která se za nás pravidelně modlí a my jí to oplácíme alespoň tím, že se modlíme za její práci v Parlamentu.“

Karlovy Vary: Mnozí s potraty nesouhlasí, ale berou je jako samozřejmost

„Mezi hlavní úkoly organizátora patří propagace připravované akce, což s sebou nese oslovení velkého počtu lidí. Těší mě, že většina z oslovených pokládá pochody pro život za smysluplné, a jsem rád, že je stále více těch, kteří se nějakým způsobem zapojují,“ říká MUDr. Jiří Badal a zároveň objasňuje, proč pochody v Karlových Varech pořádá: „Stěžejní pro mě bylo a zůstává moje přesvědčení, že kdyby se díky pochodům podařilo v našem kraji zachránit byť jen jeden lidský život, kdyby se jen jedna maminka rozhodla nejít na potrat, tak má toto naše počínání smysl.“

„Přijde mi, že zlo potratů je takovou ´Popelkou´ mezi jinými zly, které se snažíme ze světa odstranit,“ pokračuje dr. Badal. „Díky organizování pochodů pro život si uvědomuji, že mnoho z nás sice se zabíjením nenarozených dětí v lůnech matek nesouhlasí, ale potraty jsou v naší společnosti již tak zakořeněné, že nikomu se nechce samotnému na toto obrovské bezpráví veřejnost zřetelně upozornit, natož to dělat soustavně. Pochody jsou pro nás dobrou příležitostí, kdy se k tomu můžeme odhodlat.“

Není to tak těžké

Pokud se v některém městě ve vašem okolí pořádá pochod pro život, podpořte ho svou účastí nebo propagací. A pokud nic takového neexistuje, zorganizujte ho sami – není to tak těžké a rádi vám pomůžeme.

Adam Prentis

Regionální pochody pro život v roce 2014

Město	Počet	Příští pochod
Brno	6	29. 4.
České Budějovice	3	není určen
Havířov	1	10. 4.
Jihlava	1	červen 2015
Karlovy Vary	2	není určen
Olomouc	4	20. 4.
Plzeň	3	není určen
Praha	12	1. 4.
Znojmo	1	není určen

Aktuální informace najdete na <http://pochodprozivot.cz>

Jak uspořádat regionální pochod pro život

1. Určit termín

Je třeba se rozhodnout, v který den by se pochod konal. V Praze, Brně, Plzni i Olomouci se chodí ve všední den odpoledne uprostřed týdne. V Českých Budějovicích a Karlových Varech se pochoduje v sobotu, ve Znojmě v pátek odpoledne.

2. Vybrat trasu

Důležité je vybrat trasu, kudy chodí lidé. Tzn. trasu by měl vybrat znalec místních poměrů. Ideální délka trasy je cca 1–2 km.

3. Oznámit na úřadě

Vyplnit formulář oznámení a podat na podatelně. Důležité je mít kopii potvrzeného oznámení v době konání pochodu u sebe.

4. Propagovat

Nejdůležitější je propagace. Hnutí Pro život ČR pomůže s propagací e-mailem, na webu a v informačním zpravodaji. Lze poprosit o umístění pozvánky v místních zpravodajích. Důležitá je také propagace ve farnostech a sborech, kde je mnoho ochotných lidí.

5. Přijít

Samotný průběh pochodu lze pojmout několika způsoby: dají se dělat proslovy, nebo bez proslovů; lze pochodovat bez mezizastávek, nebo mít pár zastávek. Je možné rozdávat letáky, nebo nerozdávat.

Miroslav Kratochvíl

koordinátor regionálních pochodů pro život
miroslav.kratochvil@hnutiprozivot.cz

Další lidé s námi sympatizují, ale stud, ostych, málo odvahy a podobně jim zatím brání v účasti.

Už rok neváháme a pomáháme

Ne, že bychom dříve váhali nebo nepomáhali, ale projekt *Nesoudíme. Pomáháme* má za sebou první rok své existence, což je příležitost k menšímu ohlédnutí, co se za tuto dobu podařilo.

Jeden z možných způsobů, jak se aktivně zapojit, je tzv. „adopce maminky“: úplná a stabilní rodina se rozhodne nabídnout těhotné ženě v tíživé životní situaci určitý způsob pomoci. Během roku jsme navázali spolupráci s celkem pětaticeti rodinami. Nejprve bych jim všem chtěla poděkovat. Víím, jak je pro každého z nás náročné najít si v dnešní době chvíli volného času.

Díky za každou další rodinu

Stále zůstává mnoho měst a větších obcí, kde žádné dobrovolnické rodiny nemáme. Každá rodina, která by se chtěla připojit a pomáhat, je více než srdečně vítána! Pro jaký typ podpory se rozhodnete, je pouze na vás a na vašich možnostech: emocionální podpora, poradenství v mezilidských vztazích, pomoc při jednání na úřadech, doprovod k lékaři, poskytnutí vybavičky po dětech, praktické rady jak pečovat o miminko, občasné hlídání dětí, společný výlet o víkend, krátkodobé ubytování, finanční podpora atd.

I pouhá možnost...

Na konkrétní nabídku pomoci se do dnešního dne obrátilo osmnáct žen, z nichž tři pomoc od dobrovolnických rodin nakonec skutečně využily. Vnímáme jako skvělé potvrzení, že projekt má opravdu smysl. Ostatní ženy daly zatím přednost podpoře formou emailu, telefonátu, či osobního setkání. Podle vyjádření některých z nich

I pouhá možnost, že se mají na koho obrátit, často stačí pro pocit relativního klidu a bezpečí... že je tady někdo, kdo je nenechá samotné a bude tady ve chvíli, kdy to budou opravdu potřebovat.

Foto: flickr.com, nathansostalgia

už ale pouhá možnost, že se mají na koho obrátit, často stačí pro pocit relativního klidu a bezpečí. Mají oporu a jistotu, že v případě nouze je tady někdo, kdo je nenechá samotné a bude tady pro ně ve chvíli, kdy to budou opravdu potřebovat.

Pošlapávání svobody a důstojnosti žen

Je potřeba pochopit nelehkou situaci těchto žen. Mnohé z nich mají špatnou zkušenost s prvotní odmítavou reakcí otce dítěte a také s reakcí jejich vlastní rodiny. Často se setkaly s naprostým nepochopením a narážely na zažitou představu, že umělý potrat přece nic není.

Proto všechny ženy, které se vzepřely a rozhodly i přes masivní nátlak v těhotenství pokračovat a hledat pro sebe „alternativní“ pomoc jinde, si zaslouží veškerý respekt, úctu a hluboký obdiv. Díky tomu, že jsem je částečně provázela jejich těžkým obdobím, moc dobře víím, co všechno musely překonat, kolik vnitřní energie je boj za narození dítěte stál a kolik sil budou ještě potřebovat pro péči o miminko. Mnohde se situace opravdu stabilizovala a po prvotních emotivních projevech všech zúčastněných časem došlo ke konstruktivnějším

pohledu na věc. Jinde jsou zranění zatím příliš čerstvá a záleží na mnoha okolnostech, jak se situace bude dále vyvíjet. Samozřejmě, že některé ženy bohužel tlaku svého okolí podlehly.

Vyjádřili tak solidaritu

Musím se také s velkým obdivem vyjádřit k práci poradny *Aqua vitae*, která je nedílnou součástí projektu *Nesoudíme. Pomáháme* a odborně jej podporuje.

Vážíme si, že mnoho osobností nejen z veřejného života, ale i velká řada umělců, převzala záštitu nad naším projektem. Vyjádřili tak solidaritu se ženami, které se cítí být nuceny k umělému potratu.

Velkou zásluhu a velké díky patří také dobrovolníkům, kteří obětavě roznášejí letáčky *Nesoudíme. Pomáháme*. I díky jejich záslužné práci mě například nedávno kontaktovala paní učitelka ze středních Čech s tím, že její bývalá žačka jí svěřila své obavy z těhotenství. Zkušená paní učitelka situaci zvládla skvěle, udělala si na ni čas a v klidu ji vyslechla. Brala ohledy na její aktuální rozpoložení i přání do budoucna a podpořila ji, jak nejlépe mohla. Vzpomněla si na náš letáček, nejprve sama zavolala a zjišťovala, co lze pro dívku udělat a poté ji povzbudila, aby se sama ozvala a situaci s naší pomocí aktivně řešila. V současné době jsem s budoucí maminkou v pravidelném kontaktu a hledáme spolu, co bude dále...

Radka Válková
koordinátora projektu
<http://nesoudimepomahame.cz>

Modlitba – součást profesionální pomoci

Od listopadu 2014 poradna Aqua vitae využívá aktivní pomoci každého člověka, který se zapojuje do *Modliteb za nejmenší*, a zveřejňuje na stránkách <http://modlitbyzanejmensi.cz> prosby za aktuálně řešené případy.

Pro nás konzultantky na lince pomoci, a to jak na telefonu, tak i skrze emailovou komunikaci, tato možnost znamená mnoho.

Pro zpracování příběhů klientek, které se na nás obracují, využíváme internetovou aplikaci, které říkáme servis. Jde o jakési pozadí webových stránek, jež můžete vidět zvenčí, když dorazíte úspěšně na adresu linkapomoci.cz. Zde si ukládáme všechny dostupné a nám sdělené údaje o volajících, jejich osudech a také o tom, na jaké podobě pomoci jsme se domluvili.

Snažíme se, abychom každou klientku dobře poznaly, abychom z komunikace s ní vyčetly maximální šíři toho, co opravdu potřebuje, a tak jí pak dokázaly nejlépe pomoci. Na službách se v rámci týmu poradny střídáme, přesto díky internímu systému víme o klientkách, které k nám volají či píší. Obsah komunikace nebo osudy klientek, resp. jejich soukromí a interní charakter jsou tím ale nedotčeny. V žádném případě se komunikace mezi poradnou a klientkou nedostává k třetím rukám a nemůže tak být zneužita.

Modlitba za životy nejmenších z nás

Denně se více než dva a půl tisíce lidí modlí za zastavení umělých potratů, obrácení lékařů a plnou právní ochranu života každého dítěte od okamžiku početí. Ročně je u nás připraveno o život před narozením 23 tisíc dětí. Na webových stránkách se také objevují aktuální prosby z poradny Aqua vitae. Prosíme, připojte se k nám.

1. Účastníci Modlitby za život se po dobu jednoho kalendářního roku každý den modlí na úmysl obnovení kultury života. 2. Jako modlitba se doporučuje například desátek růžence spojený s měsíčním úmyslem pro dané období. Máte-li již jiné modlitební závazky (breviář, ...), stačí pouze přidat úmysl k obvyklým modlitbám. 3. Katolíci se jednou za měsíc ve všední den účastní mše svaté s přijetím eucharistie a osobním úmyslem za obnovení kultury života. Nemocní, kteří se nemohou mše svaté zúčastnit, obětují na tento úmysl den svého utrpení.

<http://modlitbyzanejmensi.cz>

Foto: hnutiprozivot.cz

Někdy se klientka dovolá jedné, jindy druhé kolegyni, někdy napíše email, někdy – a to není zřídka – zkouší trošku jiný příběh tentýž člověk podat jinak, než ho podal před týdnem a i s tím se musí umět pracovat.

Za vysoko postaveným standardem technického rázu a za vynikající úroveň krizové intervence teď stojí ale ještě něco, co lze nazvat snad přímo naprostým luxusem. Poté, co se klientce věnujeme, poradíme, jak nejlépe umíme, najdeme a zprostředkujeme konkrétní pomoc radou či hmotnou formou, ji navíc ještě svěříme Bohu.

Kromě toho, že klientky zůstávají v našich modlitbách, protože na ně chceme

samy pamatovat, nyní vnímáme zástup těch, kteří jsou zapojeni v *Modlitbách za nejmenší*. Když usínáme po vyčerpávající službě, víme, že ještě určitě někde v naší zemi bude nějaká modlitba za námi svěřené osudy vyslána a jistě i vyslyšena.

Je to opravdu velká věc, protože se snažíme o komplexní formu pomoci a pod takovým pojmem si každý může představit leccos. Jak se říká, bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Věřte tomu, že v poradně velmi dobře víme, že tomu tak opravdu je. Jen těžko může být něco plně ošetřeno a zajištěno bez základu – bez modlitby. Jako červená nitka by se měla táhnout od začátku do konce a měla by to být nitka, kterou lze jen těžko přetrhnout.

Iniciativa *Modlitby za nejmenší* je málo doceněná věc. Vždyť kdo jiný tak věrně pamatuje denně na ty, kteří se ještě nenarodili a už jim jde o život. Všem vám, kteří svou modlitbou pomáháte a nebo se rozhodujete také pomoci, děkujeme i my v Poradně pro ženy v tísní Aqua vitae. Právě proto, že jste našimi aktivními spolupracovníky, členy týmu, který se snaží o totéž – aby nemuselo denně násilnou smrtí zemřít na 60 dětí.

Zdeňka Rybová
vedoucí poradny Aqua vitae

Národní pochod pro život

Chceme, aby si muži uvědomili svou zodpovědnost a ženy v nich nacházely oporu. Chceme, aby 23 tisíc dětí nepřicházely ročně o život, ale dostaly šanci žít. Na Národní pochod pro život přicházejí tisíce lidí ukázat ochotu pomoci, vyjádřit touhu, aby společnost chránila všechny děti od okamžiku početí. Jsme kreativní. Jsme pro život. Vždy hledáme řešení.

Program

- 12.00 missa tridentina v kostele sv. Gabriela v Holečkově ulici, kanovník Metropolitní kapituly P. Jan Gerndt
- 12.30 řeckokatolická liturgie v katedrále sv. Klimenta v Karlově ulici, biskup Ladislav Hučko, apoštolský exarcha
- 12.30 **pontifikální mše svatá** v kostele sv. Jiljí v Husově ulici, Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský
- 14.15 **zahájení Národního pochodu pro život** na Mariánském náměstí
- 14.30 **průvod centrem Prahy:** Mariánské náměstí – Smetanovo nábřeží – Národní třída – Václavské náměstí
- 16.00 **zakočení** u sochy sv. Václava

Národní pochod pro život

Aby každá žena věděla, že v tom nezůstane sama.

21. března 2015 v Praze
zahájení ve 14:15 na Mariánském náměstí

V loňském roce přišlo o život dalších 23 tisíc dětí. Možná jen jejich maminkám nikdo neřekl, že na potrat jít nemusí.

Jsme kreativní. Jsme pro život.

pochodprozivot.cz

Jak se můžete zapojit

Nabízíme několik tipů, jak můžete pomoci s Národním pochodem pro život.

- Napište si o plakáty a domluvte jejich umístění na veřejných místech: farnosti, sbory, obecní úřady, knihovny, obchody, lékárny, vysoké školy, koleje, komunitní, rodinná a mateřská centra, nástěnky v činžovních domech, ...
- Domluvte zveřejnění informací na obecních, farních a dalších internetových stránkách.
- Vítejte vlastní vlajky, transparenty, bubny, vlídný úsměv či modlitby, které tematicky odpovídají Národnímu pochodu pro život a celý jej tak oživí.
- K zabezpečení hladkého průběhu potřebujeme ochotné dobrovolníky.
- Poproste ve své farnosti o odsouzení mše svaté: <http://modlitbyzanejmensi.cz>
- Přijedte společně s vašimi přáteli.
- Nemůžete-li přijet, podpořte nás modlitbou, nebo držte palce.

Studentská videosoutěž

Vytvořte zajímavý videoklip z Národního pochodu pro život. Nejúspěšnější klip bude finančně odměněn.

Bližší informace brzy na Facebooku.